

5 cent.

La Pèude de Catalunya

ANY 1.º NÚM. 97

BARCELONA: DISSAPTE 8 DE ABRIL DE 1899

DIARI CATALÁ D'AVISOS, NOTICIAS Y ANUNCIS

Redacció i Administració: Rambla de les Flors, 25.—Teléfono 152.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: 1 pta. al mes

BARCELONA (Edició del vespre). 1 pta. al mes

ESPAÑYA. 4 ptas. trimestre

Fora d'ESPANYA. 9 ptas.

Paquet de VINTCINCH NÚMEROS.

75 cèntims

Anuncis, esquelas, remits i reclams, a preus convencionals. Per l'edició del vespre s'admeten esquelas mortuòries fins a les sis de la tarda. Per l'edició del matí; fins a les dues de la matinada.

ARTICLES DE SUISSA
LA CASA PAU COIX

ha comprat à la casa Holt totas las existencias d'articles de Suissa, transparents y cortinatges de musselina, de tul y d'aplicació. Pabellons de tul brodats, de 1,000, 2,000 y 3,000 rals, se venen à 20, 25 y 30 rals respectivament.

NOTA IMPORTANT.—Transparents de musselina de 3 metres llarg, à 3'95 pessetas. Cortinatges croixé, à 3'90 pessetas.

SECCIO D'ALFOMBRES SECCIO DE LLANERIA

Alfombres moqueta... à 3'90 ptas. Llanas 8 pams d'ample... à 1' ptas.
6'4 sofá... 14' Damassé seda... 3'
ab floc... 2' Alpaca labrada... 1'75

Per ésser ja al final de temporada, las mantas llana llaneras à 4 pessetas.

VENDAS AL COMPTAT.—Horari de 9 á 1 y de 3 á 7

Carrer Avellana, cantó à la Riera de Sant Joan es la primera escala després de la font

Champagne SARDÀ

(Successor de F. Gil, de Reus)

En venda à tots los ultramarins y al Dipòsit-Sucursal

CORTS (Granvia), 228, magatzém. Teléfono 1245

J. MARSANS ROF. --- Valors y cupóns
Rambla de Canaletas, 2

Grands d'Espanya

Ho ha anticipat lo telégrafo y la posata ho confirma: vintcinc grans d'Espanya's cubrirán un dia d'aquests davant de la Reina Regent.

Molts grans nos semblan para una Espanya que s'ha anat quedant tan peitiva!

Quan los diaris publicquin la noticia extensa y detallada de la anunciada cerimonia, quan arribi à tots los àmbits del Estat espanyol l'explicació de la solemnitat palatina ab los noms y traços de las damas que hi assisteixin y l'origen de la grandesa dels aristòcrates que rebien l'honor de cubrir-se, es probable que lo poble, bò y sorpres, se pregunti ahont eran eixos grans d'Espanya quan se perdian las colònies y quans dins y fora tot perillava: territori, honor y institucions.

No's prengui aquesta insinuació que acaba de ferse, com à mostra d'inquina, ni com à afany de posar unas classes enfrente de las altres. Tot al revés: lo propòsit que'n mon la ploma es dir qualcom de profit per la classe à qui lo que havén dit podria ofendre, si no's fas càrrec de l'intenció, que si bé es de censura, no es de censura solzament, si que ademés de consell y advertencia.

Cada classe per ésser tal y com à tal viure singularizada, deu justificar sa existència per fets que la distingeixin y particularisin, y si vol ser classe alta y preminent, deu acomplir una missió que l'elevi y dignifiqui. Y no n'hi ha prou de que això los avis se cuideixin de realitzar. De veras no n'hi ha prou.

Sense arribar à dir que quicun es fill de sas obres, perque semblant aforisme en termes absoluts està manifestament renyit ab la realitat de la vida, bàs pot afirmar que'l honor, las dignitats y las preeminències sols poten illoirse decorosamente quan responen à un mèrit real y propi del que las ostenta. Las gestas dels antecessors no deuen ser considerades com una propietat de quals trens fruits pels socles dels secles. Pora lo pròcer penetrat dels debers de sa posició y de sa classe, constitueixen un exemple y un estimul.

Qui no rebi ensenyansas d'aquell, ni à aquell obeixi, podrà bò mostrar pergamins, tenir carretelles ab escuts à las portellas, posar detrés de son nom de bateig un reguitzell d'apel·lidos il·lustres, d'aquells que brillan com ferros de llansa y sonan com clarins de guerra; mes no serà un noble, sinò un de-classe; y la nació ahont com ell sigui tota l' aristocracia de la sanch, se enterrà de que vintcinc grans se cubreixen devant de la Reina, mes podrà dir molt alt que no té noblesa.

Ahont eran quan la nació perillava los aristòcrates de la sanch que de tan bell aplach de carretell-las omplen la passeig de cotxes del Retiro fins al Angel Caido quan fà bona tarda? Secles entre-

ra haurian estat conduint al combat las hosts espanyolas, y molts haurian refusat ab sagella de sanch los títols de noblesa, ¿Qui s'es batrà y morrà a Cuba y Filipinas mes que la classe prole aria com à soldat y la classe mitja com oficial y que?

Y ara que's parla de regeneració de la patria, ¿ahont es, ahont para l'aristocràcia de la sanch? ¿Quina inspiració, quin propòsit, quina orientació ha aportat al concurs de ideas y d'esforços que ha obert la nació assodegada de reformar-

Pera un Comte de las Almenas que des de son sitjal del Senat s'atran l'atenció de tot un poble (quants comtes, y quants duchs y quants marquesos que passan per la Alta Cambra sense dar senyals de vida, sense probar ni pretendre tan sols, qu'allí hi ha la representació d'una classe!

Quan las classes directoras no dirigieren, es necessari que desaparegaren pera fer lloc à unes altres que s'apaguen cumplir llurs devers.) Pro es molt trist paper lo de desapareixer à mitjans, es dir, estar solzament à las madurases mes no à las verdades. Brillar ab traços de galons en las ceremonias palatinas, cubrirse devant del quefe del Estat, dirse senador per dret propi, l'hbir escuts y coronas, usufruir molt bono part de la riquesa territorial, y fora d'això, ab excepcions horrosíssimes, presidir lo bacarrat à la Gran Peña ó azar ab traçó cort à una tienta de toros.

Avyn per avyn una aristocracia de debò, ab prestigis tradicionals garbellats al dia, penetrada de la seva missió social y capas de realisarla, per la seva ilustració, per la seva posició econòmica y per la seva independència, podrà ser, sino el propulsor, un auxiliari de primer ordre penetrant à la vida pública al costat y, si convingués, al devant de la que anomenam massa neutra.

A Inglaterra podém apéndrechi moltes coses tots las classes socials d'Espanya, però tal vegada més que cap pot apéndrehi la aristocracia. Allí té lo exemple de com las classes no moren, ni en lo concepte públich, si saben amotillar-sa à la condició dels temps, de modo que qualsevol que'ns sian, s'imposin una missió y la compleixen. Allí la noblessa ha sigut y es classe, y classe directora, en tota l'estension de la paraula, y lo poble anglès—que no pot esser sospitos als liberalis—hasta en las capas més infimas del proletariat se mostra orgullós de la seva aristocracia. En canvi l'aristocracia dona a la nació, en una o altre forma, bona part de sa inteligença y de son temps.

Lo esser rich no es solzament una font de fruïcions, sino també una font de devers de tota mena, envers lo próxim. ¿No aumentaràn aquets si à més de esser rich s'es noble y gran d'Espanya?

Tot menant lo tronch d'eguas per la Castellana, val la pena de pensarla una mica en totes eixas coses. Tan mateix per quelcom més que pera lluir traços

y rivalizar en l'sport, se permet à uns si y à altres no, que's titulin grans d'un poble!

C. M. SOLDEVILA.

Un Aniversari

Això es quasi una novelà, contada à trossos y en bona fè: un cas corrent, vulgar, adonetnat, repetit cada dia.

En dues paràulas: en Quim y la Blanca s'estimavan desde tota la vida, sense d'estrimerse realment; vull dir, que no sabian encare lo qu'era estimar-se, que ja s'ho pensavan y s'ho deyan-

De petits, petits, d'aquella edat en que diulen que res dura, ja s'haurian deixat matar avans que desistir y no haurian renunciat l'un al altre per res del mon, ab tots y que la possessió ja la veyan lluyn (à la seva manera)... «uy... qui sab!... quan serán grans!... Y això volia dir tantas coses, que no'n concrèta cap, pero els ja'n tenian prou pensant que n'hi havia per estona, si, pero que arriava.

Y l'obre xirot que com més se feya gran menos sovint la podia veure perque estava en un col·legi francès d'hort no més sortia dos cops al any, se dolia esperant las vacacions, y s'enmagriva daintse.

Mes quan se veyan, al primer dia de return, quin no tráues la vista de sobre y dirsho ab los ulls, y assentarse en un recó, fuitant de las conversas y rotles dels grans, per seguir dihentsho, tot distractat ab un que's estudià molt aquest curs! ó «l'has trobat llorch lo viatge?... jugant l'un ab las mans del altre (uns ditets de nina, fins y febles) sentint l'enteriment de l'anoranza finida, quan desviava's ells de sas manetas, y ella sorprenguenta à n'ell també mirantla fixa à la cara, mentrestava examinant entre's dits la cadena del relotge del estudiant, fins que al últim... no podian resistir més y's contemplavan cara à cara fitament, un xich nèguito, y al cap de vall, ell preguntava com temorós:

—M'estimas, encare, Blanca?...

Y la Blanca baixava's ulls, sentint los d'all clavats à sobre y contestava.

—S'estimo y t'estimo sempre.

Y quedavan callats, com temorós al principi ó sentint una emoció dolcissima que's desmayava. Després ella alzava la vista y's trobava ab la d'ell, y somrixa... y axis si passaven estornas, en contagi, à voltas somrient, à voltas tristos, y no dihen sino de tant en tant:

Ell:—M'estimas?...

Ella:—Sí...

—Si!... —S'haugues pogut veure!... Jo que's vaug experimenter tantas vegadas, encare are, no'm sé estar de riure, quan hi penso.

Los petits se fan grans, està clar! Ara ja no estava de pensionista, però vivia à Barcelona, per la dixtos Universitat. Quina gelosia pera Barcelona, per allò

que's imposin una missió y la compleixen. Allí la noblessa ha sigut y es classe, y classe directora, en tota l'estension de la paraula, y lo poble anglès—que no pot esser sospitos als liberalis—hasta en las capas més infimas del proletariat se mostra orgullós de la seva aristocracia. En canvi l'aristocracia dona a la nació, en una o altre forma, bona part de sa inteligença y de son temps.

Lo esser rich no es solzament una font de fruïcions, sino també una font de devers de tota mena, envers lo próxim. ¿No aumentaràn aquets si à més de esser rich s'es noble y gran d'Espanya?

Tot menant lo tronch d'eguas per la Castellana, val la pena de pensarla una mica en totes eixas coses. Tan mateix per quelcom més que pera lluir traços

y rivalizar en l'sport, se permet à uns si y à altres no, que's titulin grans d'un poble!

C. M. SOLDEVILA.

Un Aniversari

Això es quasi una novelà, contada à trossos y en bona fè: un cas corrent, vulgar, adonetnat, repetit cada dia.

En dues paràulas: en Quim y la Blanca s'estimavan desde tota la vida, sense d'estrimerse realment; vull dir, que no sabian encare lo qu'era estimar-se, que ja s'ho pensavan y s'ho deyan-

De petits, petits, d'aquella edat en que diulen que res dura, ja s'haurian deixat matar avans que desistir y no haurian renunciat l'un al altre per res del mon, ab tots y que la possessió ja la veyan lluyn (à la seva manera)... «uy... qui sab!... quan serán grans!... Y això volia dir tantas coses, que no'n concrèta cap, pero els ja'n tenian prou pensant que n'hi havia per estona, si, pero que que arriava.

Y l'obre xirot que com més se feya gran menos sovint la podia veure perque estava en un col·legi francès d'hort no més sortia dos cops al any, se dolia esperant las vacacions, y s'enmagriva daintse.

M'estimas, encare, Blanca?...

Y la Blanca baixava's ulls, sentint los d'all clavats à sobre y contestava.

—S'estimo y t'estimo sempre.

Y quedavan callats, com temorós al principi ó sentint una emoció dolcissima que's desmayava. Després ella alzava la vista y's trobava ab la d'ell, y somrixa... y axis si passaven estornas, en contagi, à voltas somrient, à voltas tristos, y no dihen sino de tant en tant:

Ell:—M'estimas?...

Ella:—Sí...

—Si!... —S'haugues pogut veure!... Jo que's vaug experimenter tantas vegadas, encare are, no'm sé estar de riure, quan hi penso.

Los petits se fan grans, està clar! Ara ja no estava de pensionista, però vivia à Barcelona, per la dixtos Universitat. Quina gelosia pera Barcelona, per allò

que's imposin una missió y la compleixen. Allí la noblessa ha sigut y es classe, y classe directora, en tota l'estension de la paraula, y lo poble anglès—que no pot esser sospitos als liberalis—hasta en las capas més infimas del proletariat se mostra orgullós de la seva aristocracia. En canvi l'aristocracia dona a la nació, en una o altre forma, bona part de sa inteligença y de son temps.

Lo esser rich no es solzament una font de fruïcions, sino també una font de devers de tota mena, envers lo próxim. ¿No aumentaràn aquets si à més de esser rich s'es noble y gran d'Espanya?

Tot menant lo tronch d'eguas per la Castellana, val la pena de pensarla una mica en totes eixas coses. Tan mateix per quelcom més que pera lluir traços

y rivalizar en l'sport, se permet à uns si y à altres no, que's titulin grans d'un poble!

C. M. SOLDEVILA.

Un Aniversari

Això es quasi una novelà, contada à trossos y en bona fè: un cas corrent, vulgar, adonetnat, repetit cada dia.

En dues paràulas: en Quim y la Blanca s'estimavan desde tota la vida, sense d'estrimerse realment; vull dir, que no sabian encare lo qu'era estimar-se, que ja s'ho pensavan y s'ho deyan-

De petits, petits, d'aquella edat en que diulen que res dura, ja s'haurian deixat matar avans que desistir y no haurian renunciat l'un al altre per res del mon, ab tots y que la possessió ja la veyan lluyn (à la seva manera)... «uy... qui sab!... quan serán grans!... Y això volia dir tantas coses, que no'n concrèta cap, pero els ja'n tenian prou pensant que n'hi havia per estona, si, pero que que arriava.

Y l'obre xirot que com més se feya gran menos sovint la podia veure perque estava en un col·legi francès d'hort no més sortia dos cops al any, se dolia esperant las vacacions, y s'enmagriva daintse.

M'estimas, encare, Blanca?...

Y la Blanca baixava's ulls, sentint los d'all clavats à sobre y contestava.

—S'estimo y t'estimo sempre.

Y quedavan callats, com temorós al principi ó sentint una emoció dolcissima que's desmayava. Després ella alzava la vista y's trobava ab la d'ell, y somrixa... y axis si passaven estornas, en contagi, à voltas somrient, à voltas tristos, y no dihen sino de tant en tant:

Ell:—M'estimas?...

Ella:—Sí...

—Si!... —S'haugues pogut veure!... Jo que's vaug experimenter tantas vegadas, encare are, no'm sé estar de riure, quan hi penso.

Los petits se fan grans, està clar! Ara ja no estava de pensionista, però vivia à Barcelona, per la dixtos Universitat. Quina gelosia pera Barcelona, per allò

que's imposin una missió y la compleixen. Allí la noblessa ha sigut y es classe, y classe directora, en tota l'estension de la paraula, y lo poble anglès—que no pot esser sospitos als liberalis—hasta en las capas més infimas del proletariat se mostra orgullós de la seva aristocracia. En canvi l'aristocracia dona a la nació, en una o altre forma, bona part de sa inteligença y de son temps.

Lo esser rich no es solzament una font de fruïcions, sino també una font de devers de tota mena, envers lo próxim. ¿No aumentaràn aquets si à més de esser rich s'es noble y gran d'Espanya?

Tot menant lo tronch d'eguas

pera Catalunya, no's manifestà'l senyor Rosal.

—En principi jo estich conforme ab lo pensament de vostés. Las campanyas de LA VEU DE CATALUNYA, jo les miro amb molta de simpatia, y l'atravall d'enfilar a Catalunya'l convidero una obra santa y bona. Ara'l delimitar las facultats que estrictamente han de concedirse á n'aquesta Diputació general; si s'hi han d'incloure en sas atribucions la construcció de las obras públicas, los serveys de beneficència e instrucción, y la proposta de lleys, d'intéres per nostra terra, es questiò que no hi estudiat prou y que altres tractarán millor de lo que podría ferho.

—Y no basta vosté partidari d'establir concerts econòmics ab l'Estat?

Desde'l moment que s'alcançen la Diputació general, lo tractar de fer un concert ab lo Govern central per al pagó de los impostos directes no serà més que un corolari d'aquella concessió.

—Y creu convenient la reclamació de la autonomia universitària?

—Tot lo que siga en ventatja de la cultura de Catalunya ha de mereixer las meves simpatias.

—Y no's mostraria vosté propici des del Congrés á defensar los drets de la llengua catalana?

—Mon desitj es qu'el català siga per tothom ben considerat.

—Y ab lo sistema electoral vigent, hi està vosté conforme?

—Sí! sufragí per classes havia de ajudar á destruir lo caciquisme, pot quasi que lo últim qu'es fa en aqueixos edificis tan als son las parets mestres. Jo hi sigut una de las víctimas d'ell y no tinch res de bo que agrahirli. Ara que las corrents de las modernas ideas portau á donar més expansió á la vida corporativa, molts ne fugien de l'ombra del cacich; renegan d'ell los que fa vuyt mesos li feyan rendit acatament. Vosté ja sab que no soch d'aquests.

—Y d'intéres pel districte de Berga, que aspira representar, no té cap projecte pensat que puga adelantá'm?

—Si arribava á sentarme al Congrés, seria més lo diputat del districte que un diputat de la nació. Estimo á la comarca bergadana; sempre m'hi he interessat per las obras públicas y la riquesa de aquella terra, y tot quant podésser fer per ella me semblaría poch. En la actualitat, vegent la deixadesa del Estat y de la província, varis propietaris estén fent una carretera pera donar sortida a los productes d'aquell sol. Pero la obra important que queda per fer, es l'allargament del ferro-carril de Manresa á Olvan, fins á Berga, y á la consecució d'aquest fi, haig de posar totas mas energias. Es una qüestió crech de tant interés pera Berga, que enfosqueix totes las altres. Berga es rica pels seus productes y per la seva industria, y li falta un tres de via que encarrili questa riquesa cap als mercats, duentli de tornada travall y benestar.

Dels Estats Units

Nova York, 24 de mars de 1899.

Senyor Director de LA VEU DE CATALUNYA:

En aquest país, desde shont envio corral salutació als lectors catalans que aquestas ratllas vegint, tot lo que ha fet la Naturalesa es gran, y tot lo que fan los homes es gros.

Cal no confondre los dos conceptes, porque lo gran es molt different de lo gros y més encara de lo grosser.

Gran de tota grandesa es la catarata del Niágara, que, segons d'ahont se contempla, sembla un mar que s'enfonsa en un gran clot; grans son las immenses covas Mammoth en l'Estat de Kentucky; grans son los llachs que separan aquest pais del Canadá; grans es lo riu Mississipi; grans las planurias del Estat de Ponent; grans las valls y montanyas que forman lo Parch de Josemite; grans los arbres seculars de California qualis tronchs no poden voltar deu ó dotze homes donantse las mans.

Sembra com si la Naturalesa hagués abocat sobre aquest favoritós pais totes las grandiositats que tenia en lo corn de la abundancia.

Y, naturalment, l'esperit dels homes, que s'adapta sempre al medi qu'el rodeja, s'ha impregnat del sentiment de grandaria, y per això tot lo que aqui fan los homes, quan no sia gran, resulta gros.

No hi ha més que arripiar á Nova York, y desd'hi port, avans de tocar á terra, ja lo viatger se maravella de la grandaria dels edificis. Perque no hi ha ciutat en lo món que en sa silueta presenta una ratlla ab tants descomunals y desproporcionats alts y baixos com la ciutat de Nova York.

Fórmala, barrejats sensa cap ordre ni vision estética, casas y edificis de totes alsadas y menas, desde las de dos pisos destinadas á habitacions, fins á construccions modernas, que tenen quinze, vinticinc y n'hi ha també de trenta pisos, destinadas exclusivament á oficinas de comers.

Eixos edificis, algunes dels quals arriban á una alsada de 100 metres, impliquen una revolució en l'art arquitectònic y donan fesomia especial á n'aquesta gran metrópoli.

Es més: son característica del espíritu còdiciois dels yanquis, que sempre están barrinuant com podrán guanyar diners.

Venen á ser la solució d'un problema degut á la carestia del terreno en Nova York. Y'l problema es lo següent:

Quan un yanqui compra un solar, se diu á si mateix: «Aquest solar no es molt gran, però costa molts diners. Com ho faré pera trairseli un bon profit? Denchs

en compte d'una sola casa, n'hi construiré cinch ó sis, una demunt de l'altra.»

Y veus qui l'origen dels edificis de vint ó vinticinc pisos. D'aquesta manera, l'yanqui espanyol, no tenint més qu'un solar, cobrà lloguer de cinch ó sis casas.

L'invinció dels ascensors ha fet possible la solució d'aquest problema, puig ja comprenderà vostés que cap inquilino s'hauria avingut á pujar á peu vint ó trenta pisos.

Y no basta un sol ascensor: tots eixos alts edificis ne tenen varis, algunes fins a den d'ótoze, y van ab una rapidesa que mereix la que no hi están acostumbrats.

Aquests han acordat adressar una expositiò al ministeri de la Guerra, en suplica de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi enviarien las licenciacions absolutas de policias de la Habana.

Los exponents, Excm. Sr.—din aquell document—han cumplert al primer de mars, los tres mesos de licencia que se'ls ha concedido al desembarcar á la Peninsula, y á pesar del temps trascorregut, no se'ls ha donat noticia de son ultior destí.

Diario Oficial del Ministerio de la Guerra

la pluja de recompensas qu'es hi ha tot.

Una altra que també s'troben sense aconsegar cap cobro del Estat, son los repatriats que formaven lo disolt batalló de las alcans.

Aquests han acordat adressar una expositiò al ministeri de la Guerra, en suplica de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi enviarien las licenciacions absolutas de policias de la Habana.

Los exponents, Excm. Sr.—din aquell document—han cumplert al primer de mars, los tres mesos de licencia que se'ls ha concedido al desembarcar á la Peninsula, y á pesar del temps trascorregut, no se'ls ha donat noticia de son ultior destí.

Y no basta un sol ascensor: tots eixos alts edificis ne tenen varis, algunes fins a den d'ótoze, y van ab una rapidesa que mereix la que no hi están acostumbrats.

Aquests han acordat adressar una expositiò al ministeri de la Guerra, en suplica de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi enviarien las licenciacions absolutas de policias de la Habana.

Los exponents, Excm. Sr.—din aquell document—han cumplert al primer de mars, los tres mesos de licencia que se'ls ha concedido al desembarcar á la Peninsula, y á pesar del temps trascorregut, no se'ls ha donat noticia de son ultior destí.

Aquests han acordat adressar una expositiò al ministeri de la Guerra, en suplica de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi enviarien las licenciacions absolutas de policias de la Habana.

Los exponents, Excm. Sr.—din aquell document—han cumplert al primer de mars, los tres mesos de licencia que se'ls ha concedido al desembarcar á la Peninsula, y á pesar del temps trascorregut, no se'ls ha donat noticia de son ultior destí.

Aquests han acordat adressar una expositiò al ministeri de la Guerra, en suplica de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi enviarien las licenciacions absolutas de policias de la Habana.

Los exponents, Excm. Sr.—din aquell document—han cumplert al primer de mars, los tres mesos de licencia que se'ls ha concedido al desembarcar á la Peninsula, y á pesar del temps trascorregut, no se'ls ha donat noticia de son ultior destí.

Aquests han acordat adressar una expositiò al ministeri de la Guerra, en suplica de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi enviarien las licenciacions absolutas de policias de la Habana.

Los exponents, Excm. Sr.—din aquell document—han cumplert al primer de mars, los tres mesos de licencia que se'ls ha concedido al desembarcar á la Peninsula, y á pesar del temps trascorregut, no se'ls ha donat noticia de son ultior destí.

Aquests han acordat adressar una expositiò al ministeri de la Guerra, en suplica de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi enviarien las licenciacions absolutas de policias de la Habana.

Los exponents, Excm. Sr.—din aquell document—han cumplert al primer de mars, los tres mesos de licencia que se'ls ha concedido al desembarcar á la Peninsula, y á pesar del temps trascorregut, no se'ls ha donat noticia de son ultior destí.

Aquests han acordat adressar una expositiò al ministeri de la Guerra, en suplica de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi enviarien las licenciacions absolutas de policias de la Habana.

Los exponents, Excm. Sr.—din aquell document—han cumplert al primer de mars, los tres mesos de licencia que se'ls ha concedido al desembarcar á la Peninsula, y á pesar del temps trascorregut, no se'ls ha donat noticia de son ultior destí.

Aquests han acordat adressar una expositiò al ministeri de la Guerra, en suplica de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi enviarien las licenciacions absolutas de policias de la Habana.

Los exponents, Excm. Sr.—din aquell document—han cumplert al primer de mars, los tres mesos de licencia que se'ls ha concedido al desembarcar á la Peninsula, y á pesar del temps trascorregut, no se'ls ha donat noticia de son ultior destí.

Aquests han acordat adressar una expositiò al ministeri de la Guerra, en suplica de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi enviarien las licenciacions absolutas de policias de la Habana.

Los exponents, Excm. Sr.—din aquell document—han cumplert al primer de mars, los tres mesos de licencia que se'ls ha concedido al desembarcar á la Peninsula, y á pesar del temps trascorregut, no se'ls ha donat noticia de son ultior destí.

Aquests han acordat adressar una expositiò al ministeri de la Guerra, en suplica de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi enviarien las licenciacions absolutas de policias de la Habana.

Los exponents, Excm. Sr.—din aquell document—han cumplert al primer de mars, los tres mesos de licencia que se'ls ha concedido al desembarcar á la Peninsula, y á pesar del temps trascorregut, no se'ls ha donat noticia de son ultior destí.

Aquests han acordat adressar una expositiò al ministeri de la Guerra, en suplica de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi enviarien las licenciacions absolutas de policias de la Habana.

Los exponents, Excm. Sr.—din aquell document—han cumplert al primer de mars, los tres mesos de licencia que se'ls ha concedido al desembarcar á la Peninsula, y á pesar del temps trascorregut, no se'ls ha donat noticia de son ultior destí.

Aquests han acordat adressar una expositiò al ministeri de la Guerra, en suplica de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi enviarien las licenciacions absolutas de policias de la Habana.

Los exponents, Excm. Sr.—din aquell document—han cumplert al primer de mars, los tres mesos de licencia que se'ls ha concedido al desembarcar á la Peninsula, y á pesar del temps trascorregut, no se'ls ha donat noticia de son ultior destí.

Aquests han acordat adressar una expositiò al ministeri de la Guerra, en suplica de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi enviarien las licenciacions absolutas de policias de la Habana.

Los exponents, Excm. Sr.—din aquell document—han cumplert al primer de mars, los tres mesos de licencia que se'ls ha concedido al desembarcar á la Peninsula, y á pesar del temps trascorregut, no se'ls ha donat noticia de son ultior destí.

Aquests han acordat adressar una expositiò al ministeri de la Guerra, en suplica de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi enviarien las licenciacions absolutas de policias de la Habana.

Los exponents, Excm. Sr.—din aquell document—han cumplert al primer de mars, los tres mesos de licencia que se'ls ha concedido al desembarcar á la Peninsula, y á pesar del temps trascorregut, no se'ls ha donat noticia de son ultior destí.

Aquests han acordat adressar una expositiò al ministeri de la Guerra, en suplica de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi enviarien las licenciacions absolutas de policias de la Habana.

Los exponents, Excm. Sr.—din aquell document—han cumplert al primer de mars, los tres mesos de licencia que se'ls ha concedido al desembarcar á la Peninsula, y á pesar del temps trascorregut, no se'ls ha donat noticia de son ultior destí.

Aquests han acordat adressar una expositiò al ministeri de la Guerra, en suplica de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi enviarien las licenciacions absolutas de policias de la Habana.

Los exponents, Excm. Sr.—din aquell document—han cumplert al primer de mars, los tres mesos de licencia que se'ls ha concedido al desembarcar á la Peninsula, y á pesar del temps trascorregut, no se'ls ha donat noticia de son ultior destí.

Aquests han acordat adressar una expositiò al ministeri de la Guerra, en suplica de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi enviarien las licenciacions absolutas de policias de la Habana.

Los exponents, Excm. Sr.—din aquell document—han cumplert al primer de mars, los tres mesos de licencia que se'ls ha concedido al desembarcar á la Peninsula, y á pesar del temps trascorregut, no se'ls ha donat noticia de son ultior destí.

Aquests han acordat adressar una expositiò al ministeri de la Guerra, en suplica de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi enviarien las licenciacions absolutas de policias de la Habana.

Los exponents, Excm. Sr.—din aquell document—han cumplert al primer de mars, los tres mesos de licencia que se'ls ha concedido al desembarcar á la Peninsula, y á pesar del temps trascorregut, no se'ls ha donat noticia de son ultior destí.

Aquests han acordat adressar una expositiò al ministeri de la Guerra, en suplica de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi enviarien las licenciacions absolutas de policias de la Habana.

Los exponents, Excm. Sr.—din aquell document—han cumplert al primer de mars, los tres mesos de licencia que se'ls ha concedido al desembarcar á la Peninsula, y á pesar del temps trascorregut, no se'ls ha donat noticia de son ultior destí.

Aquests han acordat adressar una expositiò al ministeri de la Guerra, en suplica de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi enviarien las licenciacions absolutas de policias de la Habana.

Los exponents, Excm. Sr.—din aquell document—han cumplert al primer de mars, los tres mesos de licencia que se'ls ha concedido al desembarcar á la Peninsula, y á pesar del temps trascorregut, no se'ls ha donat noticia de son ultior destí.

Aquests han acordat adressar una expositiò al ministeri de la Guerra, en suplica de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi enviarien las licenciacions absolutas de policias de la Habana.

Los exponents, Excm. Sr.—din aquell document—han cumplert al primer de mars, los tres mesos de licencia que se'ls ha concedido al desembarcar á la Peninsula, y á pesar del temps trascorregut, no se'ls ha donat noticia de son ultior destí.

Aquests han acordat adressar una expositiò al ministeri de la Guerra, en suplica de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi enviarien las licenciacions absolutas de policias de la Habana.

Los exponents, Excm. Sr.—din aquell document—han cumplert al primer de mars, los tres mesos de licencia que se'ls ha concedido al desembarcar á la Peninsula, y á pesar del temps trascorregut, no se'ls ha donat noticia de son ultior destí.

Aquests han acordat adressar una expositiò al ministeri de la Guerra, en suplica de que la Comissió liquidadora d'Aranjuez, los hi enviarien las licenciacions absolutas de policias de la Habana.

Los exponents, Excm. Sr.—din aquell document—han cumplert al primer de mars, los tres mesos de licencia que se'ls ha concedido al desembarcar á la Peninsula, y á pesar del temps trascorregut, no se'ls ha donat noticia de son ultior destí.

Aquests han acordat adress

Firman la sollicitud lo president don Ma. Girona y lo secretari general don Jo. Espinós.

Se diu que lo conegut autor dramàtic, don Joseph M. Pous, ha arrendat, per la vineta, temporada d'hivern, lo teatre Principal de nostra ciutat.

INFORMACIÓ telegòrica y telefònica de La Veu de Catalunya

Telegramas de l'Extranger

Lo testament d'una milionaria

París, 7, 10 nit.

Diuhen de Viena que la milionaria judeu, baronesa Hirsch, ha nombrat herens a sos germans y al banquer Reischheim.

Ha ordenat se distribueixin 7 milions de pessetas en caritats als pobres de Austria y ha fet varis llegats als hospitals y Asilis d'Austria, Alemania, Inglaterra y França.

Un comandant boig

París, 7, 10'20 nit.

Lo comte Gruenne, comandant militar de Praga, intim amic de l'emperador d'Austria, s'ha tornat boig de recent, en el moment que s'efectuava una revista militar.

La salut del Sant Pare

París, 7, 10'40 nit.

Telegrafian de Roma que al Vaticà van repairen les esperances sobre la salut del Papa.

S'assegura que aquest reb als cardenals y no hi interromput ni un sol dia la seva missa.

Lo dia 11 rebrà al Sacre Col-legi per manifestarli son agrahiment per las felicitacions que li ha dirigit a l'aniversari de son natalici.

El Nacional,

Madrid, 7, 8'15 nit.

Segueix publicant la sèrie d'articles d'articles filipins.

Fa com una mena de parèntesis.

Diu que no ha pensat mai en sostener partidàries, per que's ven obligat a contestar a les preguntes d'anit de *El Diario Español*.

Diu qu'es veritat qu'e's general surten dels quefes, aquests dels oficials y aquests de les Academias y de las universitats, pero que es innegable que molts dels que arriuen a generals no surten dels millors quefes y que molts dels bons quefes no surten dels bons oficials.

D'aquí prové'l mal, diu, perque, dat lo favoritisme que per tot impera, sols arriban generalis aquells que ja comptan ab lo generalat com a condició hereditària de familia.

Anyadeix que's militars desde'l moment que cenyixen faxi, se creuen grans, se creuen sabis, se deslligan per complir de la obligació del estudi, no s'ocupan de coneixels moderns adelants, descuidan los nous sistemes de fortificacions, etc.

Llogeix es creure per això, diu, que als talos generalis no's pot pensar en obtingre victorias, per heròids que s'igen de soldats.

Es la història de sempre, de tots los temps, afirma, tant d'aquí com de totes bandes.

Després afageix que la nació paga creusos sous als nostres generalis, pera que ho siguin y puguin portarla a la victòria, però no pera que la conduïxen a sufrir la vergonya d'una capitulació per tots conceptes deshonrosa, com de Manila.

Diu que no creu tampoch haver «dado en el clavos» com altres tants que pensan en regenerarnos. Està convenst de que en «el clavos» no s'hi pot dar, perque la regeneració completa no cal esperarla. Aspira solzament a que la Patria's regeneri en lo possible, y sobre tot a que hi hagi moralitat.

Contestant a la pregunta de per que los oficials no deixaren d'obrir quant s'hi ha manava abandonar certes parts, diu que fou per una ràholt molt senzilla: perque en mitj de nostres desditzas y dels nostres grans desastres, nostres militars encare conservan una qualitat que'n enalteix, una virtut, immaculada, la disciplina.

Diu, passant á una altra pregunta, que no sap perque va perdes Cuba, perque feya temps que no hi era y diu que li agrada aventurar judicis sense verdader coneixement de causa.

Diu després que l'esquadra no tenia d'ancar a combatre.

La Cavite, perque la contraria era molt superior a la nostrera. Lo que conveia, diu, en vista de que nostres barcos eran de carton-piedra, era diseminar la esquadra, posant uns quants barcos a cada port.

La de Cuba tampoch tenia que anarí molt menor a Santiago. En tot cas, millor hauria sigut portarla a Filipinas, about podia prestar algun servei.

Las oposicions

al futur Congrés

Segons los calculs del ministre de la Governació, las oposicions al proxim Congrés seran de 130 a 140 diputats.

Los restants, fins a 400, que compondran la totalitat del Congrés, perteneixeran a la majoria.

La minoria més numerosa serà la d'en Sagasta, à la que seguirà en número la d'en Gamazo.

Respecte à la minoria carlista é integrista no's poden fer calculs encare, perque se segueix travallant entr'ells per imitar la conducta dels seus correligionaris de San Sebastian.

D'aquests calculs ne donarà noticia lo senyor ministre de la Governació en el primer Consell de ministres que se celebra à la Presidencia.

Lo "Standart"

Comunican de Vigo que ha arribat lo vapor «Standart», pertenent a Russi y qu'es lo mes gros del mon.

Fou encarregat per Alexandre III, fa uns quatre anys, fentse per aquest habilitacions especials, lo mateix que pera capità.

A la tollida d'aquest yach hi caben fins a 300 persones.

Conferencia important

Aquesta tarda han celebrat, una llarga conferencia, que ha durat més de dues horas, lo ministre de Marina y'l senyor Mareno, tractant del regres de la «esquadra» y de las reformas que en la mateixa tenen d'introduir-se pera ferla titl.

Demà tornaran a reunir-se'l ministre de Marina y'l senyor Mareno pera señalar las obras que tindran de ferse en primer terme, en la «esquadra».

La esquadra de Càmara

Proximament, sembla que per allá 16 d'aquest mes, sortirà de Cartagena la esquadra d'instrucció, que mana l'almiral Càmara.

L'esquadra mourià durant trenta ó quaranta dies pel Mediterrani, en la proximitat de les Balears, essent per lo tant probable que pera proveir de queviures y per fer entradas nocturnas vagi als ports de Mahó, Alcudia, Santa Pola y algun altre.

De la dotació de la esquadra saltarà á terra formant una companyia, ab dós pessetas d'artilleria, material sanitari é impedimenta. Una vegada en terra, se faran diferents maniobras y exploracions.

Ademés, tant en port com al mar, se faran maniobras ab lo nucleo de la esquadra, ab ajuda dels «efocos» elèctrics. Se faràn entrades nocturnas als ports. Se farà també un simúacre de combat naval.

Pera que's exercicis de tiro resultin verdaderament pràctics, s'habilitarà pera blanc una fragata vella, de las que estan al port de Canaries.

Contra'l coronel Zamora

Madrid, 7, 10 nit.

S'ha verificat la reunid de coronels para examinar las denuncias que s'han formulat contra'l coronel Zamora.

Dintre de breu plazo se faràn novas indagacions.

Asídem, tant en port com al mar, se faran maniobras ab lo nucleo de la esquadra, ab ajuda dels «efocos» elèctrics. Se faràn entrades nocturnas als ports. Se farà també un simúacre de combat naval.

Pera que's exercicis de tiro resultin verdaderamente pràctics, s'habilitarà pera blanc una fragata vella, de las que estan al port de Canaries.

Lo Tribunal d'honor

Madrid, 7, 10'30 nit.

També s'han reunit los generalis de divisió, cambianse à impressions de lo acutat fins avuy per la ponencia.

Després se va sortejar la vacant del general Luque, resultant designat lo general Lacerda.

Domà se reunirà la ponencia pera oir nos testimonis.

Lo Consell.—En Salmerón y Carvajal

Madrid, 8, 12'18 mat.

Al Consell que se celebrarà avuy se tractarà preferent de la qüestió de eleccions.

— Los senyors Salmerón y Carvajal han renunciat á la lluita per lo districte de Madrid.

Los carlinis

Madrid, 8, 12'50 mat.

Ha marxat cap a Paris lo senyor Nocedal.

Los carlinis partidaris del retrahiment insisteixen en mantindre, alguns que han resultat candidats en virtut de la intel·ligència entre carlinists e integrists, afirmant que no pendràn possessió, per estimar inopertuns los procediments legals.

Mes dels carlinis

Madrid, 8, 1'30 mat.

El Español creu que l'agitació carlista es originada principalment per las discrepancias en la qüestió de quefatura.

Los elements bélics se varen dirigir á don Carlos, demanant el canvi de procediments.

Però, afageix, que si algú transpassa

los límits de la legalitat, lo Govern serà inexorable, tant si's tracta de republiques com de carlinis.

La Junta del Cens

Madrid, 8, 2 mat.

S'ha reunit la ponencia de la Junta del Cens, tractant de la comunicació del president de l'Audiencia de la Coruña, que ha consultat á qui correspon nombrar lo personal auxiliar dels travalls electorals.

Demà se reunirà la Junta en plé per adoptar midas y obtindre datos de las eleccions de Madrid.

També se tractarà de la proposició d'en Salmerón sobre nombrament dels presidents de las messes.

Vista terminada

Madrid, 8, 2'35 mat.
Ha terminat la vista de la causa de la mort del torero Gayira, havent sigut condemnat Blanco à vuit anys de presó major y á pagar una indemnisió de 5.000 pessetas.

Darrera informació

Telegrams de l'Extranger

Amèrica à l'Assamblea de la pau

Paris, 8, 9'30 mat.
La delegació americana que anirà á La Haya pera pender part á la Conferencia del desarme, està composta del embajador nort-americà á Berlin, del ministre de la mateixa nacionalitat á Holanda, del rector de l'Universitat de Colòmbia y de tres militars d'altres republiques.

Explosió en un dipòsit

Paris, 8, 9'40 mat.
Comunican de Sant Petersburg, que un dipòsit de materials explosius, situat prop de Sant Petersburg, ha fet explosió, matant al guardià y ferint gravament á una dona que s'estava pels voltants.

Lo dipòsit ha quedat destruït.

Desordres á Corea

Paris, 8, 10'25 mat.
Així à la tarda se va declarar un violent temporal à naquesta capital y's volants, causant immensos destrossos.

Lo vent va tirar á terra una paret que's construïa a Bobiques, matant á dos travallors y dos més.

Tempesta á París

Paris, 8, 12'40 tarda.

Ahià à la tarda se va declarar un violent temporal à naquesta capital y's volants, causant immensos destrossos.

Lo vent va tirar á terra una paret que's construïa a Bobiques, matant á dos travallors y dos més.

Real ordre de Gracia y Justicia para evitar la confusió d'atribucions de las autoritats judiciales y gubernativa.

Lo que diu lo senyor Silvela

Lo president del Consell parlant avuy d'eleccions, ha dit que entén que la unió dels carlinis no més donarà resultat.

Per lo demés, respecte á la agitació carlista, ha insistit en que hi ha una rigorosa vigilancia y que no hi ha res que temer.

Recomanant neutralitat

Lo senyor Dalt s'ha dirigit al governador de la Coruña demandant informes respecte las coacciós de que es diu ser objecte lo fill del Sr. Montero Ríos.

Lo ministre de la Governació ha recomanat novament ab aquest motiu que las autoritats s'abstingan d'intervindre en las eleccions.

Tranquilitat y vigilancia

Los governadors telegrafian que regna completa tranquilitat á la Península, no tanmateix no més una petita agitació en lo Nord.

Lo Govern sintetisa així la situació: «Hi ha tranquilitat y molta vigilancia.»

Desgracias á una mina

Diuhen de Sevilla que á las mines de Villanueva al explotar una barrinada, va tocar á dos travalladors que quedaren ferits de gravetat.

Maniobras

A Gibraltar han desembarcat 4.500 mariners de la escuadra ingleza del canal.

Han maniobrat en la planura de Puerto de Tierra, á las órdes del Princep de Batemberg.

Una gentona immensa ha presenciat lo desfile.

Imputacions

Paris.—El general Roget acusa de falsari á M. Bartolos.

Aquest ha demanat autorisació para procedir contra M. Roget.

Presumptos còmplices

Burdies.—S'assegura qu'estan complerts en l'assassinat de la emperatriz d'Austria, los anarquistas espanyols Estrada, Burdies y Barrero.

Se travalla molt en busca de proves.

La Junta del Cens

LAS COMARCAS

Costa de Llevant

CALELLA.—Las ceremonias de Setmana Santa han revestit la brillant de cada any, acreditant més y més la justa fama de que disfrutan y que fa que s'apleguin aquí molts pagesos y habitants dels pobles veïns per presenciar lo pas de les solemnades processions que surten als vespers del Dijous y Divendres Sants. En la orima, portà el pere don Lluís Feliu, y en la segona don Francesc Matas.

Aquesta darrera hora gayre bé una manifestació de simpatia que tributaren al penitentia els travalladors de las fàbrics de mitjan, agrabits per la campanya que á favor d'ells portà á cap durant la vaga correguda temps enrera.

Una de las notas más tipicas y bonicas d'aquells dies fou, com sempre, la anomada professió del Angel, que té lloch lo mati de Pasqua de la Plassa, á qual esplèndor contribuí una hermosa matinada primaveral, com fou semprel temps que va fer durant tota la setmana.

Lo dissipat de Gloria, surtiá cantar las Camellaras un notable coro compost de obrers de distintas etats, y dirigit pel eminent solista y compositor don Pau Guanter Rossinyol.

L'affinació ab que cantava li valgué moltes alabansas de tothom y bonas pagas de las casas que obsequià.

Rebi sa distingida familia nostre mes sentit pésam.

Tota la Quaresma hem tingut aquí dues companyias liricas que han anat presentant, ab acert inseguir, lo repertori de «gènero chico», barrethanti alguna que altra sarsuela catalana.

La gent si deixava caure á fàtia d'altras diversions; pròxim així que s'han obert los balls, tothom hi ha acudit, canst de obris que res li ha ducen al esperit y sols serveixen per ferli passar l'estona.

Regna bastanta calma per ara en las relacions entre amos y travalladors, despès d'una llarga tempora de dissidencies, conseqüents á la vaga esmentada.

Per altre part, actualment, es quan més convé la quietut per uns y altres, ja que estan atravesant la època de més feyna y totas las fàbrics travallan de bo y millor.

Per la mateixa raó, ningú's preocupa de las eleccions. Si b'ha dit qui hi hauria diferents candidats, sembla que no més se presentarà lo que ja ha representat aquest districte durant varis legislatures don Joseph M. Planas y Casals.

Costa de Ponent

VILANOVA Y GELTRU.—A las dues de la matinada del dia 5, va passar á millor vida, nostre distingut comiatí don Joan de Torrents el Higuer, víctima d'una curta y pesada malaltia.

Sa mort ha sigut sentidissima per tota la població, en favor de la qual havia fet

molts ilustres fills d'una de las familias més nobles de la mateixa.

Havia desempenyat y desempenyava també actualment molts é importants càrrecs entre'ls que hi figuraven los de President del Banc, gerent de la societat «Torrents, Escoda y C.», Vis-President dels Ferro carrils directes, assessor de Marina, advocat, notari delegat del Iltre. Collegi d'aquella ciutat, etc., etc., ab tots los quals havia demostrat sus moltíssimes y rellevants qualitats que'l feyan molt estimable.

Son entero qu'ha sigut una vera manifestació del sentiment ab que nostra vila ha rebut la nova de sa mort, ha sigut lluïssim y en ell es veian nutridas expreßions de dolor y distincióssima y atribuida família, à la que desde aquellas lunes enviom lo testimoni de nostre mes sentit condol.

(A. C. S.)

També ha mort lo no menys estimat pessam nostre don Cristófol Almirall y Urgeles, d'una manera casi repentina.

Sa mort ha sigut molt sentida per las general simpatias que contava entre nosaltres lo finist, qu'havia format part en distintas ocasions del Ajuntament, ahont havia donat probas d'honorables y bona voluntat envers los interessos de Vilafranca.

Asqueta fullas están redactadas en llengua catalana.

Don Isidro Gassol y Civit ha entregat varias cantitats per ser repartidas entre los pobres de Tortosa, per quin districte presenta la candidatura.

Diu ab singular frescura el *Eco de Badalona*:

«Es esponerse á un trabajo inútil y á un fiasco seguro el que algunos republicanos presenten, como se dice, la candidatura del conocido federalista don Miguel Laporta, por más que tenga tendencias abiertamente catalanistas.

Puede pensar el señor Laporta en salir elegido por nuestro Distrito, ó por cualquier otro, cuando gobernen los suyos; pero ahora nenes; ahora todos los electores son lo que son; como serán, ó resultaran ser federales si gobiernan Pi y Margall, ó carlistas si Carlos séptimo.

En la actualidad, pues, no hay aquí otro candidato posible que el conocido fabricante don Felipe Ricart, Marqués de Santa Isabel, y como está encasillado y debe ser elegido, hay que votarle, y votarémole como a un solo hombre, quasi todos los electores del Distrito.»

Lo Centre Catalánista de Vilafranca ha publicat un manifest á propósito de las eleccions, del que'n copiòm los següents párrafos:

«Lo caciquisme es viu, y ben viu, y es tém en vigilias de presenciar la farsa electoral de costum, pro més odiable que de costum encara. El gran Cacich barceloni, questa vergonya pública incomprendiblemente tolerada per la gent de bé, presenta candidat per nostre Districte; es més, lo IMPOSAT. Y'l Govern regenerador comença a regenerarnos prestant tot l'apoyo que pot al protegit del gran Cacich, y'l recomana eficaciment á sos prosellits. Y, de ensa qu'es públic aqueix monstruós con-

troquia, que no han pogut combregar durante la Quaresma.

L'Ajuntament fusionista, ha cedit tâlem per aquest acte al senyor Marqués de Santa Isabel, candidat silvelista per aquest districte, essent cordonistas don Joseph Pibernat, president del comitè polavieja y don Joan Xiol que es del silvelista.

Las orquestas «La Moderna Catalana» y «Los Agustins» tocarán durant lo curs de la cerimonia.

Es suposa que seguit la costum de altres anys, acudirà al religiós acte multa concurrencia.

Notas electorals

Haventse propalat la noticia de que lo candidat autonomista del districte de Grànelly, don Miquel Laporta, retrava sa candidatura, dit senyor ha fet circular unesfullas impresa, fent constar que no ha pensat ni pensa retirarse de la lliuya electoral.

Asqueta fullas están redactadas en llengua catalana.

Don Isidro Gassol y Civit ha entregat varias cantitats per ser repartidas entre los pobres de Tortosa, per quin districte presenta la candidatura.

Diu ab singular frescura el *Eco de Badalona*:

«Es esponerse á un trabajo inútil y á un fiasco seguro el que algunos republicanos presenten, como se dice, la candidatura del conocido federalista don Miguel Laporta, por más que tenga tendencias abiertamente catalanistas.

Puede pensar el señor Laporta en salir elegido por nuestro Distrito, ó por cualquier otro, cuando gobernen los suyos; pero ahora nenes; ahora todos los electores son lo que son; como serán, ó resultaran ser federales si gobiernan Pi y Margall, ó carlistas si Carlos séptimo.

En la actualidad, pues, no hay aquí otro candidato posible que el conocido fabricante don Felipe Ricart, Marqués de Santa Isabel, y como está encasillado y debe ser elegido, hay que votarle, y votarémole como a un solo hombre, quasi todos los electores del Distrito.»

Lo Centre Catalánista de Vilafranca ha publicat un manifest á propósito de las eleccions, del que'n copiòm los següents párrafos:

«Lo caciquisme es viu, y ben viu, y es tém en vigilias de presenciar la farsa electoral de costum, pro més odiable que de costum encara. El gran Cacich barceloni, questa vergonya pública incomprendiblemente tolerada per la gent de bé, presenta candidat per nostre Districte; es més, lo IMPOSAT. Y'l Govern regenerador comença a regenerarnos prestant tot l'apoyo que pot al protegit del gran Cacich, y'l recomana eficaciment á sos prosellits. Y, de ensa qu'es públic aqueix monstruós con-

troquia, que no han pogut combregar durante la Quaresma.

L'Ajuntament fusionista, ha cedit tâlem per aquest acte al senyor Marqués de Santa Isabel, candidat silvelista per aquest districte, essent cordonistas don Joseph Pibernat, president del comitè polavieja y don Joan Xiol que es del silvelista.

Las orquestas «La Moderna Catalana» y «Los Agustins» tocarán durant lo curs de la cerimonia.

Es suposa que seguit la costum de altres anys, acudirà al religiós acte multa concurrencia.

Notas electorals

Haventse propalat la noticia de que lo candidat autonomista del districte de Grànelly, don Miquel Laporta, retrava sa candidatura, dit senyor ha fet circular unesfullas impresa, fent constar que no ha pensat ni pensa retirarse de la lliuya electoral.

Asqueta fullas están redactadas en llengua catalana.

Don Isidro Gassol y Civit ha entregat varias cantitats per ser repartidas entre los pobres de Tortosa, per quin districte presenta la candidatura.

Diu ab singular frescura el *Eco de Badalona*:

«Es esponerse á un trabajo inútil y á un fiasco seguro el que algunos republicanos presenten, como se dice, la candidatura del conocido federalista don Miguel Laporta, por más que tenga tendencias abiertamente catalanistas.

Puede pensar el señor Laporta en salir elegido por nuestro Distrito, ó por cualquier otro, cuando gobernen los suyos; pero ahora nenes; ahora todos los electores son lo que son; como serán, ó resultaran ser federales si gobiernan Pi y Margall, ó carlistas si Carlos séptimo.

En la actualidad, pues, no hay aquí otro candidato posible que el conocido fabricante don Felipe Ricart, Marqués de Santa Isabel, y como está encasillado y debe ser elegido, hay que votarle, y votarémole como a un solo hombre, quasi todos los electores del Distrito.»

Lo Centre Catalánista de Vilafranca ha publicat un manifest á propósito de las eleccions, del que'n copiòm los següents párrafos:

«Lo caciquisme es viu, y ben viu, y es tém en vigilias de presenciar la farsa electoral de costum, pro més odiable que de costum encara. El gran Cacich barceloni, questa vergonya pública incomprendiblemente tolerada per la gent de bé, presenta candidat per nostre Districte; es més, lo IMPOSAT. Y'l Govern regenerador comença a regenerarnos prestant tot l'apoyo que pot al protegit del gran Cacich, y'l recomana eficaciment á sos prosellits. Y, de ensa qu'es públic aqueix monstruós con-

troquia, que no han pogut combregar durante la Quaresma.

L'Ajuntament fusionista, ha cedit tâlem per aquest acte al senyor Marqués de Santa Isabel, candidat silvelista per aquest districte, essent cordonistas don Joseph Pibernat, president del comitè polavieja y don Joan Xiol que es del silvelista.

Las orquestas «La Moderna Catalana» y «Los Agustins» tocarán durant lo curs de la cerimonia.

Es suposa que seguit la costum de altres anys, acudirà al religiós acte multa concurrencia.

Notas electorals

Haventse propalat la noticia de que lo candidat autonomista del districte de Grànelly, don Miquel Laporta, retrava sa candidatura, dit senyor ha fet circular unesfullas impresa, fent constar que no ha pensat ni pensa retirarse de la lliuya electoral.

Asqueta fullas están redactadas en llengua catalana.

Don Isidro Gassol y Civit ha entregat varias cantitats per ser repartidas entre los pobres de Tortosa, per quin districte presenta la candidatura.

Diu ab singular frescura el *Eco de Badalona*:

«Es esponerse á un trabajo inútil y á un fiasco seguro el que algunos republicanos presenten, como se dice, la candidatura del conocido federalista don Miguel Laporta, por más que tenga tendencias abiertamente catalanistas.

Puede pensar el señor Laporta en salir elegido por nuestro Distrito, ó por cualquier otro, cuando gobernen los suyos; pero ahora nenes; ahora todos los electores son lo que son; como serán, ó resultaran ser federales si gobiernan Pi y Margall, ó carlistas si Carlos séptimo.

En la actualidad, pues, no hay aquí otro candidato posible que el conocido fabricante don Felipe Ricart, Marqués de Santa Isabel, y como está encasillado y debe ser elegido, hay que votarle, y votarémole como a un solo hombre, quasi todos los electores del Distrito.»

Lo Centre Catalánista de Vilafranca ha publicat un manifest á propósito de las eleccions, del que'n copiòm los següents párrafos:

«Lo caciquisme es viu, y ben viu, y es tém en vigilias de presenciar la farsa electoral de costum, pro més odiable que de costum encara. El gran Cacich barceloni, questa vergonya pública incomprendiblemente tolerada per la gent de bé, presenta candidat per nostre Districte; es més, lo IMPOSAT. Y'l Govern regenerador comença a regenerarnos prestant tot l'apoyo que pot al protegit del gran Cacich, y'l recomana eficaciment á sos prosellits. Y, de ensa qu'es públic aqueix monstruós con-

troquia, que no han pogut combregar durante la Quaresma.

L'Ajuntament fusionista, ha cedit tâlem per aquest acte al senyor Marqués de Santa Isabel, candidat silvelista per aquest districte, essent cordonistas don Joseph Pibernat, president del comitè polavieja y don Joan Xiol que es del silvelista.

Las orquestas «La Moderna Catalana» y «Los Agustins» tocarán durant lo curs de la cerimonia.

Es suposa que seguit la costum de altres anys, acudirà al religiós acte multa concurrencia.

Notas electorals

Haventse propalat la noticia de que lo candidat autonomista del districte de Grànelly, don Miquel Laporta, retrava sa candidatura, dit senyor ha fet circular unesfullas impresa, fent constar que no ha pensat ni pensa retirarse de la lliuya electoral.

Asqueta fullas están redactadas en llengua catalana.

Don Isidro Gassol y Civit ha entregat varias cantitats per ser repartidas entre los pobres de Tortosa, per quin districte presenta la candidatura.

Diu ab singular frescura el *Eco de Badalona*:

«Es esponerse á un trabajo inútil y á un fiasco seguro el que algunos republicanos presenten, como se dice, la candidatura del conocido federalista don Miguel Laporta, por más que tenga tendencias abiertamente catalanistas.

Puede pensar el señor Laporta en salir elegido por nuestro Distrito, ó por cualquier otro, cuando gobernen los suyos; pero ahora nenes; ahora todos los electores son lo que son; como serán, ó resultaran ser federales si gobiernan Pi y Margall, ó carlistas si Carlos séptimo.

En la actualidad, pues, no hay aquí otro candidato posible que el conocido fabricante don Felipe Ricart, Marqués de Santa Isabel, y como está encasillado y debe ser elegido, hay que votarle, y votarémole como a un solo hombre, quasi todos los electores del Distrito.»

Lo Centre Catalánista de Vilafranca ha publicat un manifest á propósito de las eleccions, del que'n copiòm los següents párrafos:

«Lo caciquisme es viu, y ben viu, y es tém en vigilias de presenciar la farsa electoral de costum, pro més odiable que de costum encara. El gran Cacich barceloni, questa vergonya pública incomprendiblemente tolerada per la gent de bé, presenta candidat per nostre Districte; es més, lo IMPOSAT. Y'l Govern regenerador comença a regenerarnos prestant tot l'apoyo que pot al protegit del gran Cacich, y'l recomana eficaciment á sos prosellits. Y, de ensa qu'es públic aqueix monstruós con-

troquia, que no han pogut combregar durante la Quaresma.

L'Ajuntament fusionista, ha cedit tâlem per aquest acte al senyor Marqués de Santa Isabel, candidat silvelista per aquest districte, essent cordonistas don Joseph Pibernat, president del comitè polavieja y don Joan Xiol que es del silvelista.

Las orquestas «La Moderna Catalana» y «Los Agustins» tocarán durant lo curs de la cerimonia.

Es suposa que seguit la costum de altres anys, acudirà al religiós acte multa concurrencia.

Notas electorals

Haventse propalat la noticia de que lo candidat autonomista del districte de Grànelly, don Miquel Laporta, retrava sa candidatura, dit senyor ha fet circular unesfullas impresa, fent constar que no ha pensat ni pensa retirarse de la lliuya electoral.

Asqueta fullas están redactadas en llengua catalana.

Don Isidro G